

V Bruselu dne 10.7.2014
COM(2014) 458 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

**o společném přezkumu provádění Dohody mezi Evropskou unií a Austrálií o
zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckými dopravci a o jejich
předávání australské správě pro cla a ochranu hranic**

{SWD(2014) 236 final}

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o společném přezkumu provádění Dohody mezi Evropskou unií a Austrálií o zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckými dopravci a o jejich předávání australské správě pro cla a ochranu hranic

Dohoda mezi Evropskou unií a Austrálií o zpracovávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckými dopravci a o jejich předávání australské správě pro cla a ochranu hranic (ACBPS) vstoupila v platnost dne 1. června 2012.

Dohoda stanoví, že první společný přezkum se má provést jeden rok od vstupu dohody v platnost a poté pravidelně podle toho, jak se strany společně dohodnou. Společný přezkum se odehrál ve městě Canberra ve dnech 29. a 30. srpna 2013. V souladu se společným prohlášením EU a Austrálie o dohodě se přezkum zaměřoval na provádění dohody, především pak na mechanismy upravené příslušnými články dohody, konkrétně mechanismy anonymizace dat prostřednictvím maskování a předávání údajů PNR občanů a rezidentů EU orgánům třetích zemí.

Společný přezkum byl založen na metodice totožné s tou, jež byla použita během dřívějších společných přezkumů Dohody o PNR se Spojenými státy (2005, 2013) a Kanadou (2008). První část této metodiky spočívala v dotazníku, který Evropská komise zaslala před společným přezkumem australské ACBPS. ACBPS na dotazník před společným přezkumem písemně odpověděla. Ve druhé fázi tým EU navštívil oddělení ACBPS zabývající se hloubkovou analýzou informací o cestujících (Passenger Analysis Unit). Třetí část zahrnovala setkání zástupců ACBPS, ministerstva zahraničních věcí a obchodu, úřadu australského komisaře pro informace, komisaře pro ochranu soukromí a tým EU, během kterého se podrobně rozebíralo provádění dohody.

Ještě před společným přezkumem poskytla ACBPS týmu EU podrobné podklady o tom, jak zpracovává údaje PNR, včetně kontrolního rámce s inventářem automatizovaných systémů a manuálních kontrol pro zpracování údajů PNR, ostatní interní provozní dokumenty, posouzení dopadu na soukromí v souvislosti s údaji PNR a nedávné zprávy o auditu vypracované úřadem australského komisaře pro informace.

Tým EU zjistil, že Austrálie plně provádí dohodu v souladu s podmínkami v ní stanovenými. Austrálie naplňuje své závazky ohledně záruk ochrany údajů, které z dohody plynou, a údaje PNR zpracovává v souladu s podmínkami dohody. Austrálie nezpracovává žádné citlivé údaje v množině údajů PNR získané podle dohody a aktivně se snaží dále vylepšit automatizovanou detekci a mazání citlivých údajů. Austrálie při vyhodnocování údajů PNR postupuje velmi cíleně a bere v potaz ukazatele rizik, čímž minimalizuje přístup k osobním údajům. Podle dohody podléhá zpracování údajů PNR do velké míry nezávislému dozoru úřadu australského komisaře pro informace.

Komise oceňuje způsob, jakým Austrálie aplikuje metodu zprostředkování údajů mezi leteckými dopravci a vládou (PNRGOV) s názvem „push“. Ačkoli to je nad rámec působnosti dohody, Komise vítá, že Austrálie rozšířila používání metody „push“ na všechny letecké dopravce, kterých se dohoda netýká. Navíc je Austrálie průkopníkem ve vývoji a podpoře celosvětového standardního formátu zpráv v rámci PNRGOV. Cílem je dosáhnout standardizace předávání PNR údajů na celém světě, a to prostřednictvím jednání s jednotlivými leteckými dopravci a pod zastřešením mezinárodních organizací, jakými jsou

Světová celní organizace (WCO), Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) a Mezinárodní sdružení leteckých dopravců (IATA).

Strany plánují spojit příští společný přezkum dohody se společným hodnocením dohody v polovině roku 2016.

Mezi témata, kterými je zapotřebí věnovat větší pozornost, patří spolupráce v oblasti prosazování práva založená na sdílení analytických informací získaných z údajů PNR. Austrálie se žádá, aby vynaložila větší úsilí při zajištění vzájemnosti a proaktivně sdílela analytické informace získané z údajů PNR s členskými státy EU, případně také s Europelem a Eurojustem. Příjemci těchto informací na straně EU by na oplátku měli ACBPS poskytnout zpětnou vazbu ohledně toho, jak informace použili a jakých výsledků dosáhli. Rovněž se Austrálie žádá, aby zavedla mechanismus hlášení, jenž jí umožní informovat členské státy, zda jsou údaje PNR získané v rámci dohody či analytické informace, které tyto údaje obsahují, posléze sdíleny se třetí zemí. Nadto by Austrálie měla pokračovat v zajišťování, že záruky uvedené v dohodě budou rozšiřovány na extrahované údaje PNR, které se předávají dalším oddělením ACBPS nebo jiným orgánům australské vlády.

Bez ohledu na čl. 24 odst. 4 o společném hodnocení dohody čtyři roky od jejího vstupu v platnost, předběžné posouzení otázky, zda PNR slouží účelu podpory boje proti terorismu a jiným závažným trestným činům nadnárodní povahy, ukázalo, že zpracování údajů PNR dává ACBPS možnost provést účinné posouzení všech cestujících do 72 hodin před odletem.

ACBPS zpracovává údaje PNR, přičemž vyhodnocuje informace cestujících za použití pravidel cíleného výběru, které mohou zahrnovat několik ukazatelů rizik. V případě, že hodnocení pomocí ukazatelů rizik vyčlení potenciálně rizikového cestujícího, jsou údaje PNR v kombinaci s informacemi z oblasti prosazování práva dále zpracovány analytikem. Tímto postupem se určí, zda cestující představuje riziko, a umožní se identifikovat osoby, jejichž přilet si bude žádat zákroku. Včasná identifikace cestujících, kteří mohou představovat riziko, umožňuje ACBPS připravit potřebná příletová opatření, lépe nastavit své zákroky, a díky minimalizaci zákroků usnadnit pohyb legálně cestujících osob. Podle ACBPS sehrává analýza údajů PNR společně s dalšími informacemi stěžejní roli při schopnosti ACBPS identifikovat rizikové cestující ještě před jejich příletem v kontextu boje proti terorismu, obchodu s drogami, podvodnému zneužití totožnosti, obchodování s lidmi a dalšími závažnými zločiny nadnárodní povahy. ACBPS předložila příklady používání PNR.

Společná zpráva o přezkumu, jež doprovází tuto zprávu, je rozdělena do tří kapitol. Kapitola 1 podává přehled o souvislostech přezkumu, jeho účelu a procedurálních hlediscích. Kapitola 2 představuje hlavní zjištění společného přezkumu. Uvedená kapitola je doplněna přílohou A, která obsahuje dotazník a odpovědi na něj ze strany ACBPS. Kapitola 3 předkládá celkové závěry přezkumu. Příloha B uvádí složení týmů Evropské unie a Austrálie, které přezkum provedly. Příklady používání údajů PNR v Austrálii předložené ACBPS jsou obsaženy v příloze C.